

Uit de oude doos...

Verbouwen

Nu de uitbreiding van onze schietaccommodatie officieel is afgerond wordt is het misschien eens leuk om terug te kijken op ons verleden en met name ons verleden met "verbouwen". Gelukkig hebben we alle jaarverslagen nog, mooie handgeschreven verslagen en notulen en die heb ik er eens op nageslagen. Wat er altijd in doorklinkt is dat men trots is op de vereniging en heel vaak wordt gerefereerd aan onze welgekozen naam "Vooruit Zij Ons Doel", telkens weer een aansporing om de handen uit de mouwen te steken en te werken aan - en verder te kijken naar - de toekomst.

In de beginjaren van onze vereniging werd geschoten aan de koesteeg. Daar was een soort natuurlijke aarden wal waar tegen geschoten werd. Men stond in de open lucht en bij regen kon men schuilen in een hooiberg bij de boer en er werd ook wel eens een zeil gespannen. Dit heeft men vrij lang zo volgehouden. Nu werd er alleen in de zomerperiode geschoten, van april tot de Battumse kermis. De winterstop duurde dus wel erg lang.

Misschien heeft u het "getuigenverslag" gelezen van Gerrit Beltman die dit nog mee gemaakt heeft. Gerrit werd lid in 1958 juniorlid (16 jaar oud) en heeft nog geschoten aan de Koesteeg.

Pas in 1962 maken de notulen melding van de wens om een eigen tent te maken. Men weet nog niet goed hoe en waar dat dan moet gebeuren. In 1963 gaat men zelfs nog een stapje verder want dan trekt het bestuur de stoute schoenen aan vraagt dhr Koldewey (waar ook altijd de buksen en munitie staat) of ze daar geen schuur mogen bouwen. Dat mocht. *"Na wat passen en meten kon dat nog net tussen de kippenhokken van Koldewey"* staat er te lezen. Dat is dus nog steeds op deze plek aan de Paddensteeg.

Nu citeer ik uit de notulen van 1963: *"De kogelvanger is door de leden in 1 dag gemaakt. De keet duurde wel wat langer, want de meeste leden kunnen beter met de schop werken als met zaag en duimstok. Alzo kan ik het niet laten de beide timmerlui, de heren Kloppers en G. Beldman nog een extra woord van dank toe te roepen, want ze hebben veel vrije tijd aan het werk besteed. Doch alzo is het zover, dat we in 1963 konden schieten op nieuwe baan, met een goede kogelvanger en tevens een mooie keet."*

Het mooie is dat de vereniging 16 jaar na oprichting eindelijk onder dak is. Dat wil dus zeggen, we zitten binnen en schieten door een luik naar buiten in een aarden wal. Met fietswielen wordt de kaart naar voren gedraaid en als er wedstrijden zijn dan maken we een zeil extra er aan vast zodat we een extra baan maken want "dat levert wat extra's op".

Weer 15 jaar later in 1978 is een opknappbeurt hoog nodig, natuurlijk is er dan alweer een jaar van overleg aan vooraf gegaan, "wat kost dat allemaal wel niet", maar dan bij het begin van het seizoen valt het volgende te lezen:

"Op 12 maart werd er begonnen met schieten in een gebouw dat helemaal is opgeknapt. Diegene die er nog niks van hadden gezien, stonden wel even verbaasd te kijken, van wat er was gepresteerd. En wat was er gepresteerd, het oude gebouw was zo gezegd in een nieuw jasje gestoken en wel zo dat het oude niet meer herkenbaar was. En dit alles was in elkaar getimmerd door het Arschiectenduo Kloppers Beldman, waarbij veel werk verricht moest worden. Maar het duo heeft fikse kou getrotseerd, en menige avond opgeofferd om het op tijd klaar te krijgen." Men besluit dan ook: *"Een dankbaar applaus is hier wel op zijn plaats"*

Nog steeds zijn de winterstops lang, eigenlijk wacht men tot het te koud wordt om te schieten alvorens men stopt en zo gaat het ook in het voorjaar. Pas in 1981 is er (na een paar jaar overleg) weer geld beschikbaar om te isoleren. Nu kan men ook beter verwarmen en worden de winterstops korter. Modernisatie blijft ook niet achterwege, in 1985 worden de banen elektrisch en gaan de fietswielen de deur uit.

In 1989 komen de plannen voor de volgende aanpassingen. Tot dan toe liep men door de tuin van de familie Hondman naar de keet (al eerder werd melding gemaakt dat men de fietsen en bromfietsen aan de weg moest parkeren, gaf zulke sporen in het gras!), nu kwam er een nieuwe ingang en oprit zodat men achter de kogelvanger heen moest. Er moest dus ook een beschermende muur komen zodat men veilig de keet kon bereiken. Aangezien Hannie Kloppers in het bestuur zat kan men begrijpen wie de "arschitect" van de muur was. Enkele leden, waaronder Gerrit Beltman hielpen natuurlijk mee met bouwen. In 1991 was het klaar.

Intussen maakt de familie Hondman plannen om te verhuizen naar Bathmen. Dat de schietvereniging op hun grond zit maakt verkoop wel wat moeilijk maar aangezien ze echt verknocht zijn aan de VZOD komt het verlossende woord, we kunnen het stuk grond kopen waar de schietkeet staat. En meteen wordt in een extra ledenvergadering besloten tot koop. Daaroverheen is de beslissing om een nieuw gebouw neer te zetten. Die plannen waren er al met de realisatie met de muur maar door de aanvankelijk onzekere situatie waren die plannen in de koelkast beland.

Het bestuur gaat voortvarend te werk, een oude varkensschuur wordt gebruikt om over de oude keet heen te zetten, ook toen ging het schieten gewoon door tijdens de verbouwing. Als na 2 jaar de grote opening is tijdens ons 50 jarig bestaan (29 juni 1996) staat er een prachtige schietaccommodatie met als nieuwtje: een pistoolbaan! Het behoeft geen uitleg dat ook nu alles gebouwd is door onze eigen leden en zonder subsidie. Het "arschitectenduo" heeft ook hier menig zweetdruppeltje liggen.

De pistoolbaan is een succes, best wel moeilijk in het begin zo'n nieuwe discipline maar wel populair. Ook andere verenigingen nemen dit initiatief over zodat er ook wedstrijden met onze zusterverenigingen mogelijk zijn. Het trekt ook nieuwe leden en dus ontstaan wachtrijen voor de deur. Na 10 jaar pistoolschieten neemt het bestuur de beslissing om de pistoolbaan uit te breiden. Het blijkt dat het een grote klus is en ook financieel weer een grote stap. Nu krijgen we hulp van de Gemeente Deventer, die nemen een derde van de kosten voor hun rekening. Ook wordt weer een beroep gedaan op het duo Kloppers en Beltman. Beiden inmiddels met pensioen maar nog vol ambitie. "Dit wordt wel onze laatste klus" klinkt het waarschuwend maar met een lach. De boodschap is echter wel serieus en duidelijk overgekomen. Het is een indrukwekkende klus geworden met weer heel veel inzet van een heleboel leden. Zo zijn er specialisten voor het tekenen, inkoop, grondwerk, lassen, elektriciteit, verwarming en schilderen. Maar centraal staan bouwpastoor Hannie Kloppers en timmerman Gerrit Beltman die het tempo bepalen en de planning in de gaten houden.

Nu is er vanaf het begin bijgehouden hoeveel uur vrijwilligerswerk in zo'n project zitten. Het blijkt op te lopen naar 3100 uur! Daarvan nemen alleen Hannie en Gerrit al zo'n 750 uur voor hun rekening. In totaal hebben we hierdoor zeker €50.000 kunnen besparen op de bouwkosten.

Alle vrijwilligers hartelijk dank hiervoor!

De heren Hannie Kloppers en Gerrit Beltman sluiten hiermee bijna 50 jaar (letterlijk) bouwen aan de vereniging af. De schietvereniging VZOD is hen hiervoor zo erkentelijk, en ook voor hun sociale en bestuurlijke inbreng door de jaren, dat ze besloten hebben de heren te benoemen tot ERELID van de vereniging.

Nu eind 2011 hebben we een accommodatie waar we zeker trots op mogen zijn. We kunnen weer gerust kijken naar de toekomst want "Vooruit Zij Ons Doel" !

Gerard Koldewei
Voorzitter
December 2011